

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
סברוה מאי מחיצה? פלוגתא, כדכתיב: (במדבר ל"א) ותהי מחצת העדה, אמרי לה:	לישנא אחרינא										■
וכיון דרצו - בונין את הכותל בעל כורחן, אלמא: היוק ראייה שמיה היוק.											◇
ואימא: מאי מחיצה? גודא,											ז
מחיצת הכרם שנפרצה - אומר לו גזור, נפרצה - אומר לו גזור, נתיאש הימנה ולא גדרה - הרי זה קידש וחייב באחריותה	דתניא:										■ ■ ז
וטעמא דרצו, הא לא רצו - אין מחייבין אותו, אלמא: היוק ראייה לאו שמיה היוק											■ ז
אי הכי, בונין את הכותל, בונין אותו מבעי ליה											!
אלא מאי? פלוגתא, אי הכי, שרצו לעשות מחיצה, שרצו לחצות מבעי ליה											ז
כדאמרי אינשי: תא נעביד פלוגתא.											!
ואי היוק ראייה שמיה היוק, מאי איריא רצו? אפ"ל לא רצו נמי											ז ◇
משנתנו - כשאין בה דין חלוקה, והוא דרצו.	רב אסי א"ר יוחנן:										■ ! ◇
מאי קמ"ל?											ז
דכי לית ביה דין חלוקה כי רצו פליגי,											!
אימת? בזמן שאין שניהם רוצים, אבל בזמן ששניהם רוצים - אפילו פחות מכאן חולקין	תנינא:										■ ז
אי מהתם, הוה אמינא: אפילו פחות מכאן - במסיפס בעלמא, קמ"ל הכא כותל.											!
וליתני הא ולא ליתני הך	ז										ז
סיפא איצטריכא ליה: וכתבי הקדש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יחלוקו.											!
וכי רצו מאי הוי? ליהדר ביה											ז
בשקנו מידו כל.	רב אסי א"ר יוחנן:										!
אדאשמעינן בשאין בה דין חלוקה והוא דרצו, לישמעיען ביש בה דין חלוקה ואע"ג דלא רצו	(ל"א)										ז
אי אשמעינן ביש בה דין חלוקה ואע"ג דלא רצו, הוה אמינא: שאין בה דין חלוקה אפילו רצו נמי לא, קמ"ל.											!
ומי מצית אמרת הכי? והא קתני סיפא: אימת? בזמן שאין שניהם רוצים, אבל בזמן ששניהם רוצים - יחלוקו מאי לאו אכותל?											ז
לא, אמסיפס בעלמא.											!
ליתני האי ולא ליתני האי											ז
סיפא איצטריכא ליה: ובכתבי הקדש, אע"פ ששניהם רוצים - לא יחלוקו.											!
משנתנו - כשאין בה דין חלוקה, והוא דרצו.	ר' אסי א"ר יוחנן:										■ ! <
במאי אוקימתא למתני? בשאין בה דין חלוקה, אי בשאין בה דין חלוקה, כי רצו מאי הוי? נהדרו בהן											ז ◇
שקנו מידן.	א"ר אסי א"ר יוחנן:										■ ! ◇
וכי קנו מידן מאי הוי? קנין דברים בעלמא הוא											ז
בשקנו מידן ברוחות.	[גמרא]										■ !
כגון שהלך זה בתוך שלו והחזיק, וזה בתוך שלו והחזיק.	רב אשי:										■ !
מקום שנהגו לבנות כל.											■ <
גויל - אבני דלא משפיא											■
גזית - אבני דמשפיא, דכתיב: (מלכים א' ד') כל אלה אבנים יקרות כמדות גזית (וגו')											■
כפיסין - ארחי											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator									
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לבנין - ליבני.											■
ממאי דגויל - אבני דלא משפיא נינהו, והאי טפה יתירא למורשא דקרנתא? דילמא פלגא דגזית הוא, והאי טפה יתירא לביני אורבי הוא, כדקאמרינן: כפיסין - ארחי, לבינין - ליבני, והאי טפה יתירא לביני אורבי?	אמר ליה רבה בריה דרבא לרב אשי:										♣
וליתעמך, כפיסין - ארחי מנלן? אלא גמרא גמירי לה, גויל נמי אבני דלא משפיא - גמרא גמירי לה.	אמר ליה: [רב אשי]										!
ממאי דהאי כפיסין - ארחי נינהו, והאי טפה יתירא לביני אורבי? דילמא מאי כפיסין - אבני דלא משפין, והאי טפה יתירא למורשא דקרנתא, כדקאמרינן: גויל - אבני דלא משפין, גזית - אבני דמשפין, והאי טפה יתירא למורשא דקרנתא	איכא דאמרי, אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי:										♣
וליתעמך, גויל - אבני דלא משפין מנלן? אלא גמרא גמירי לה, הכא נמי גמרא גמירי לה.	אמר ליה: [רב אשי]										!
שמע מינה: כל ביני אורבי - טפה.	אביי:										■
הני מילי בטינא, אבל בריכסא בעי טפי.	[גמרא]										♣
הני מילי בריכסא, אבל בטינא לא בעי כולי האי.	ואיכא דאמרי:										♣
למימרא, דבגזית דכל ד' אמות גובה, אי הוי פותיא חמשא קאי, אי לא - לא קאי, והא אמה טרקסין דהואי גבוה תלתין אמהתא, ולא הוה פותיא אלא שית פושכי, וקם											♣
כיון דאיכא טפה יתירא קאי.											!
ובמקדש שני מ"ט לא עבוד אמה טרקסין?											♣
כי קאי - בתלתין קאי, טפי לא קאי.											!
ומנלן דהוה גבוה טפלי?											♣
דכתיב: (חגי ב') גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון -											!
חד אמר: בבנין, וחד אמר: בשנים.	רב ושמואל, ואמרי לה ר' יוחנן ור"א:										■
ואיתא להא ואיתא להא.											■
וניעבדו תלתין אמין בבנין, ואידך נייעביד פרוכת											♣
כי קאי תלתין אמהתא נמי - אנב תקרה ומעזיבה הוה קאי, בלא תקרה ומעזיבה לא הוה קאי.											!
וליעביד מה דאפשר בבנין, וליעביד אידך פרוכת											♣
גמירי: אי כולהו בבנין אי כולהו בפרוכת, אי כולהו בבנין - ממקדש, אי כולהו בפרוכת - ממשכן.	אביי:										!
הן וסידן, או דילמא הן בלא סידן?	איבעיא להו:										■
מסתברא הן וסידן, דאי ס"ד הן בלא סידן, ליתנייה לשיעוריה אלא לאו ש"מ: הן וסידן.	ר"נ בר יצחק:										♣
לא, לעולם אימא לך: הן בלא סידן, וכיון דלא הוי טפה לא תני.	[גמרא]										♣
בלבינין - זה נתן טפה ומחצה וזה נתן טפה ומחצה	והא קתני:										♣
התם חזי לאיצטרופי.											!
הקורה שאמרו - רחבה כדי לקבל אריה, והאריה - חצי לבינה של ג' טפחים	ת"ש:										♣
התם ברברבתא.											!
דיקא נמי, דקתני: של שלשה טפחים, מכלל דאיכא זוטרא, ש"מ.											■
לא ליסתור איניש בי כנישתא עד דבני בי כנישתא אחריתי.	רב חסדא:										■
משום פשיעוּתא	איכא דאמרי:										♣
משום צלוּי.											♣
מאי בינייהו?											^
איכא בינייהו, דאיכא דוכתא לצלוּי											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-השותפין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
מרימר ומר זוטרא סתרי ובנו בי קייטא בסיתוא, ובנו בי סיתוא בקייטא.														○
גבו זווי ומחתי, מאי?	רבינא לרב אשי:													^
דילמא מיתרמי להו פדיון שבויים ויהבי להו.	אמר ליה: [רב אשי]													!
שריגי ליבני והדרי הודרי ומחתי כשורי, מאי?														^
זמנין דמתרמי להו פדיון שבויים, מזבני ויהבי להו.	א"ל: [רב אשי]													!
א"ה, אפי' בנו נמי														⚡
דירתיה דאיניש לא מזבני.	א"ל: [רב אשי]													!
ולא אמרן אלא דלא חזי בה תיוהא, אבל חזי בה תיוהא - סתרי ובני														◇
כי הא דרב אשי חזא בה תיוהא בכנישתא דמתא מחסיא, סתריה ועייל לפורי' להתם, ולא אפקיה עד דמתקין ליה שפיכי.														○
ובבא בן בוטא היכי אסביה ליה עצה להורדוס למיסתריה לבית המקדש?														⚡
לא ליסתור איניש בי כנישתא עד דבני בי כנישתא אחריתא	והאמר רב חסדא:													⚡
איבעית אימא: תיוהא חזא ביה														!
איבעית אימא: מלכותא שאני, דלא הדרא ביה,														!
אי אמר מלכותא עקרנא טורי, עקר טורי ולא הדר ביה.	דאמר שמואל:													■ ■
הורדוס עבדא דבית חשמונאי הוה, נתן עיניו באותה תינוקת. יומא חד שמע ההוא גברא בת קלא דאמר: כל עבדא דמרד השתא מצלת, קם קטלינהו לכולהו מרותיה ושיריה לההיא ינוקתא. כי חזת ההיא ינוקתא דקא בעי למינסבה, סליקא לאיגרא ורמא קלא, אמרה: כל מאן דאתי ואמר מבית חשמונאי קאתינא - עבדא הוא, דלא אישתיירא מינייהו אלא ההיא ינוקתא, וההיא ינוקתא נפלה מאיגרא לארעא. טמנה שבע שנין בדובשא.	[גמרא]													○ ◇
איכא דאמרי: בא עליה, איכא דאמרי: לא בא עליה.														■
דאמרי לה בא עליה, הא דטמנה - ליתוביה ליצריה ודאמרי לה לא בא עליה, האי דטמנה - כי היכי דנאמרו: בת מלך נסב.														■
מאן דריש (דברים י"ו) מקרב אחיך תשים עליך מלך? רבנן, קם קטלינהו לכולהו רבנן, שבקיה לבבא בן בוטא למשקל עצה מניה.	אמר: [הורדוס]													○